

🕒 2 min.

Digitale stilte is luxeproduct geworden, zo ervoer ik tijdens mijn vakantie in Alaska

informatieomgeving

Onze samenleving wordt steeds digitaler. We registreren steeds meer digitale gegevens bij fysieke objecten: gebouwen, wegen, auto's, huizen en zelfs onze robotische hulpmiddelen.

Dat gaat niet alleen over het object zelf, maar ook hoe en wanneer we die objecten gebruiken. En natuurlijk geven we steeds meer gegevens over onszelf en ons gedrag prijs. Ook al wil je dat niet, anderen en vele systemen zorgen ervoor dat steeds meer over jou bekend wordt.

Deze vergaande digitalisering leidt tot een zeer grote mate van transparantie voor iedereen, vooral voor organisaties en voor de overheid. Of die openheid leidt tot meer individuele vrijheid, is de kern van de paradox.

De controle op ons doen en laten wordt namelijk efficiënter. We worden digitaal gevangen gehouden in onze eigen gecreëerde informatieomgevingen. Die worden met bijvoorbeeld AI-middelen onderzocht.

Onvermijdelijk, maar dit is wel te sturen. Een drie weken durende vakantie in Alaska die ik jaren geleden vierde, leverde een overvloed aan indrukken en menselijke contacten op. Mijn mobieltje was niet geschikt voor de aldaar geldende netwerkstandaard.

Digitaal onbereikbaar. Waar kan dat nog tegenwoordig? Digitale stilte wordt straks een luxeproduct. Wil je iets van die stilte ervaren, schrap dan de komende weken alles rondom de politiek. Ontwaak hiervan pas 's middags op dinsdag 28 oktober. Tijd genoeg om het laatste verkiezingsdebat te zien voordat je stemt.

Guus Pijpers

Riethoven